

Daniel 6:11

“Toen nu Daniel verstond dat dit schrift getekend was ging hij in zijn huis (hij nu had in zijn opperzaal open vensters tegen Jeruzalem aan) en hij knielde drie tijden ’s daags op zijn knieën en hij bad en deed belijdenis voor zijn God geheel gelijk hij voor deze dingen gedaan had.”

Daniels gebedsleven

1 benoemd

2 belicht

3 bedreigd

Gemeente, doopouders,

Daniel heeft wat meegemaakt! In Babel is hij staande gebleven. Van zijn 14^e tot zijn 80^e. Hij viel niet in de verzoeking om Babels voedsel te eten. Hij heeft gesproken met moed tegen koningen. Tegen Nebukadnezar zei hij: uw rijk valt en gaat ten onder. Later zei hij tegen hem: die boom, die afgehouden wordt, dat bent u! U krijgt met Gods oordeel te maken. Tegen Belsazar zei hij: u bent gewogen en te licht bevonden, uw rijk stort in. Dan moet je zonder aanzien des persoons durven spreken, dan moet je je eigen leven ervoor over hebben. En nu, in hoofdstuk 6, als Daniel zo’n 80 jaar is, is hij de eerste, de voornaamste van de drie vorsten die over 120 stadhouders toezicht houden. Een soort minister president. Niet bezweken in verzoeking, Gods oordeel aangekondigd aan koningen, en nu de minister president van het rijk. Hoe heeft hij het gekund? Hoe heeft hij het volgehouden? Wat is het geheim? Je kunt je dat afvragen voor Daniel, je kunt het je ook afvragen voor jezelf. Hoe blijf ik staande? Hoe durf ik te spreken als het mag en moet, ook van Gods wet en oordeel? Hoe kan ik mijn taak trouw vervullen naar Gods wil? Dat kun je je als doopouders vragen: hoe voeden wij onze kinderen op naar Gods wil? Als scholier, student: hoe durf ik te spreken van God en Zijn Woord? Als je werk mag hebben: hoe blijf ik trouw aan God in mijn omgeving?

1 benoemd

In Daniel 6 blijkt het duidelijk wat daar het geheim van is: het gebed. Want het wordt duidelijk dat Daniel een man is die drie maal per dag stille tijd houdt, met het venster open naar Jeruzalem. En dat dat onopgeefbaar voor hem is. Zijn gebedsleven is het geheim van zijn vaste gang, zijn moed om te getuigen, zijn trouw in zijn taken. Dus om trouw te zijn, onze roeping naar Gods wil te vervullen, staande te blijven in verzoeken hebben wij een gebedsleven nodig.

Het gebed is wel vergeleken met een pijpleiding. Die zijn er in de woestijngebieden nogal wat. Er is een stuwmeer met water. En van dat stuwmeer is een kilometerslange pijpleiding aangelegd naar de woestijn. En daardoor bloeit de woestijn. Omdat de pijpleiding water aanvoert uit het bassin, het reservoir, het stuwmeer. Dan is het wel duidelijk hoe dat beeld bedoeld wordt. Het stuwmeer de rijkdom van Gods beloften en heil. Al Zijn beloften in Jezus Christus ja en amen. Al het heil in Jezus Christus bereid. En de woestijn dat is ons leven, ons hart. En het hart van ons kind en ons gezin. En de harten van mensen om ons heen, ja van ieder mens. Geen spoortje geestelijk leven in aan te treffen van nature. Maar dan het gebed: de pijpleiding tussen het stuwmeer en de woestijn. Het gebed dat smeekt om de volheid die in Jezus is. Om Zijn leven, Zijn kracht, Zijn bloed, Zijn genade, Zijn wijsheid, Zijn vergeving. Dat is bidden: met een hart als een woestijn smeken om het heil in Christus. Smeken moed, vergeving, wijsheid, trouw, liefde. Dat gebed is de pijpleiding. Door dat gebed wordt de woestijn van je hart bevochtig en groeit er vrucht.

Kent u dat gebed? Als doopouders, als jongeren, scholieren, als ouderen en ouders. Kennen wij dit gebedsleven?

Weet u Wie het ook kende? De Heere Jezus! De Heere Jezus Zelf heeft een biddend leven geleid. Heeft Zich gevoegd in de Joodse gewoonte om driemaal daags te bidden. Heeft gebeden in voor bijzondere punten in Zijn leven. Voor de roeping van de discipelen, toen Johannes de Doper onthoofd was, toen Hij in Getsemane was. Jezus Zelf, Gods Zoon is biddend Zijn weg gegaan. Blijkbaar kon en wilde Hij niet zonder. Nou, wat zullen wij dan? Zullen wij dan denken: ja, Jezus had nodig, maar ik kan het zonder ook wel....? Wat een hoogmoed, zelfoverschatting, onderschatting van roeping en verzoeking. Jezus heeft gebeden. En Hij heeft de Geest der genade en der gebeden: Hij schenkt het gebed. Wie biddeloos is, zichzelf biddeloos voelt en weet, geen behoefte, geen trekking, geen verlangen. Er is er Eén die bidden leert, die gebed geeft. Dat is Jezus. Biddeloze levens schenkt Hij gebed. Smeek maar: Heere Jezus, druppelt U, stroomt U, gebedsverlangen in mijn hart, in de woestijn van mijn leven.

2 belicht

Nu wordt er van dat gebedsleven van Daniel nog iets aparts vermeld. Hij deed dat in de opperzaal en die had open vensters in de richting van Jeruzalem. Nou was een venster, een raam, toentertijd een gat in de muur met tralies erin. Tralies tegen ongedierte en inbraak. Maar open vensters zijn vensters zonder die tralies. Aan de kant van Jeruzalem. Dan kun je je afvragen wat het nut daarvan was. Want zien kon hij Jeruzalem toch niet, het lag hemelsbreed een 800 kilometer van Babel

vandaan, dus van hier tot Lyon in Frankrijk. Dus raam open of dicht dat maakt echt niet uit. Maar...maar...het had wel een bedoeling. Om Daniels gedachten te richten op Jeruzalem. Dat elke keer als hij zou gaan bidden hij zou bedenken: Jeruzalem.

En wat zou hij dan bedenken? Als hij zijn gedachten liet richten naar Jeruzalem: Dan kwam het hem te binnen, voor de geest: die stad is verwoest, verbrand, geplunderd. De tempel is verwoest, leeggeroofd. Kijk, Daniel had het zo slecht niet in Babel. Zeker nu niet. Hoogste functie, beloond door koningen in het verleden. Daniel had een prima leven in Babel. Maar als hij ging bidden: kwam Jeruzalem in zijn gedachten: stad en tempel. Naar Gods Naam genoemd. Hoe liggen die er niet bij? Als wij bidden heb een open venster naar Jeruzalem. Misschien maken we het prima, gezond, huwelijk, gezin, allemaal prima baan, mooi huis. Maar.... hoe liggen Gods stad, kerk, en gemeente erbij? Wat naar Gods Naam genoemd is. Je gezin, je kinderen, je kleinkinderen: is er van Gods werk te zien? Of liggen er ruines van wat een kerkelijk meeleven was? De opvoeding gebroken, vertreden. En in de gemeente en de kerk in Nederland? Hoeveel is afgebroken, geplunderd? Leeggehaald? Huizen zonder godsvrucht, levens zonder geestelijke kennis. In de gemeente, in de kerk, in de christenheid van Nederland? En de wereldkerk: door vervolging op zoveel plaatsen bedreigd, aangevallen. Denkt u daaraan als je bidden gaat? Staat op je netvlies als je je knieën buigt? Zoveel puin, zoveel verwoest. HEERE, sta op, HEERE, geef wederkeer!

En toch, en tegelijk. Jeruzalem is ook de stad van Gods beloften. God heeft beloften aan Jeruzalem verbonden. Dat Zijn Naam daar wonen zou. Het was niet zomaar een stad. Dat Hij die stad verkoren had. Jeruzalem heeft de beloften Gods. God zou daar weer terugkeren. Open venster naar Jeruzalem: zicht, herinnering op wat God beloofd heeft. Als wij bidden gaan, open vensters naar Jeruzalem. Naar wat God beloofd heeft. En verzegeld in de Heilige Doop. Vanmorgen aan Boaz. En eerder aan Ruben en aan zovelen onder ons. Dat Hij als Vader alle kwaad zal weren of ten beste keren. Als Zoon zal wassen in Zijn bloed. Als Geest zal vernieuwen en toe-eigenen de vergeving en het nieuwe leven. Bidden met zicht op Gods beloften. Anders zou toch de moed verliezen? Als je alleen maar zien wat voor hart je kind heeft, je kleinkind. Als je alleen zou zien welke weg je kind gaat en hoe onvatbaar voor alle opmerkingen het is. Dan zou je toch alle moed verliezen? Maar God heeft beloofd. O HEERE vervul uw belofte aan ons en de onzen, aan gemeente en kerk.

En Jeruzalem, dat is toch ook de plaats waarvan Daniel wist: daar keert een rest weer terug. God zal Zijn volk verlossen en doen wederkeren naar Jeruzalem. Ons verblijf in Babel is tijdelijk. Eens wordt het weer Jeruzalem. Hier zijn wij vreemdelingen, maar in Jeruzalem is ons

thuis. Als je gaat bidden en je denkt daaraan: hier zijn wij niet blijvend. En onze kinderen ook niet. Het einde is Jeruzalem, het hemels Jeruzalem. Voor die poort zullen wij allen staan. En dan is het toegang hebben of buitengesloten worden. En in dat licht: was er dan veel betrekkelijk. Op weg naar de eeuwigheid. En als we in mogen gaan in Jeruzalem, wat relativeert dat veel van hier en nu. Is dat niet lijden en zelfverloochening waard? Als Jeruzalem wacht, dan is het kruis hier te dragen. Dan is geluk en voorspoed hier maar een kleinigheid. Om je niet op blind te staren.

Bidden met het venster op Jeruzalem. Daar had Daniel dus zijn ramen voor open laten maken, de tralies eruit. Om dat in herinnering te hebben steeds als hij ging bidden. Zouden wij ook zulke hulpmiddelen nodig hebben? Om onze gedachten te laten richten op wat Jeruzalem afbeeldde: de kerk, de beloften Gods en het nieuw Jeruzalem.

Lees kerkelijk nieuws: over de vervolgte kerk, de zending, de kerk in Nederland. Heb zicht op hoe Gods Kerk ervoor staat. Als vader meer de sportuitslagen leest dan het kerknieuws is dat natuurlijk geen best teken. Waar praten vader en moeder aan tafel over? Zicht op Gods kerk.

Als je gaat bidden, leg de doopkaart van je zelf en je kind voor je. Denk aan de doopdiensten. Zie wat er van Gods beloften is vervuld, of wat niet.

Als je gaat bidden: lees in je Bijbel. Laat je bepalen bij wat God aanreikt. Laat je richten op de eeuwige dingen.

Als die vensters gesloten raken, of beslagen, dan bid je hoe langer hoe maar alleen voor aardse dingen. Voor werk, slagen, gezondheid, en verder niet. Dan bid je zonder hoop, verwachting. Dan raakt de eeuwigheid uit het vizier, je gebed komt niet boven de tijdelijke dingen uit. Beslagen gesloten vensters. Dat geeft dichtgeslibde pijpleidingen.

Waar niets meer door kan. En de woestijn verdort. Je valt in verzoeken, je durft je niet te onderscheiden van de rest, je durft niet te spreken over de dingen van God, je leeft steeds verder van de eeuwige dingen af.

3 bedreigd

Maar wat gebeurt er nu in Daniel 6? Leeuwen! Ja, zegt u, dat hebben we niet gelezen, dat staat in het tweede deel: Daniel in de leeuwenkuil. Die midden tussen de leeuwen gered wordt en gespaard blijft. Ja, dat is de tweede keer dat er in Daniel 6 leeuwen tevoorschijn komen. De tweede keer. Want zie je die leeuwen niet in onze Schriftlezing? Denk eens aan die tekst: de satan gaat rond als een briesende leeuw zoekende wie hij zou mogen verslinden. Die leeuw zien

wij toch wel? Die het op Daniel gemunt heeft en daarvoor die andere leiders gebruikt. En die zijn gebed aanvallen.

Want dat is de enige manier zijn ze achter gekomen. Ze hebben wel iets anders gezocht, maar dat lukte niet. Ze hebben wel gezocht of er iets was om het aan te kunnen klagen in zijn functioneren, maar ze niks vinden. Daniel leefde onberispelijk voor de mensen. Hoe corrupt verder het ook geweest kan en zal zijn, Daniel konden ze nergens op betrappen. Dat hoort toch ook zo? Een christen, een avondmaalganger, een belijdend lid, een gedoopte, een kerkganger die hoort toch onberispelijk te zijn? Dat ze niks kunnen vinden in je werk of studie of school. Geen corruptie, geen zwart werken, geen illegale praktijken, een woord een woord. Zo hoort het toch als christen? En wat is het erg als een christen betrapt kan worden op iets van zulke dingen. Dat doet Gods Naam zo'n schade.... Nee, als ze Daniel willen hebben, moeten ze aan zijn gebedsleven komen. Dat is de enige manier om een aanklacht tegen hem te kunnen vinden.

Daniel is namelijk gewoon om drie maal per dag naar die opperzaal te gaan. Om zijn stille tijd te houden en te bidden. Drie maal per dag. Om omgang met zijn God te zoeken. In de opperzaal met open vensters naar Jeruzalem. Dus meer dan gauw een bidden voor het eten. Echt tijd voor nemen. Blijkbaar had hij dat nodig. Is dat een heel goed stramien. 's Morgens lezen en bidden om de dag te beginnen. 's Avonds lezen en bidden om de dag af te sluiten. En ergens tussenin bij een maaltijd of apart bij stille tijd. Drie maal per dag. Ook als je school hebt. Vakantie hebt. Werk hebt. Drie maal per dag. Echt, anders droogt de woestijn uit, komt er niet genoeg, niet vaak genoeg water uit het stuwmeer. En laten we als ouders, doopouders onze kinderen het voorbeeld geven! En daaromheen de rest van de dag opbouwen.

Maar nou is de dreiging: 30 dagen lang mag Daniel niet bidden. Dertig dagen geen contact met God. Niet bidden. Kijk, bij ons wordt dat niet zo direct gezegd: 30 dagen mag je niet bidden! Punt uit, in 1 keer. Stoppen ermee. Maar zou de duivel het dan niet meer van plan zijn, als doel hebben? Maar dan op een andere manier: door je drukte, door je vrijetijdsbesteding vol te stoppen, door je gebed met facebook, whats app en sms'jes te verstikken. Hoe zou je het vinden: Vergelijk het eens: 30 dagen geen contact met vrienden: geen facebook, whats app, sms'jes. Inleveren, dertig dagen lang. Hoe zou je dat vinden? En dertig dagen niet bidden, hoe komt dat op je over?

In hoeverre is de duivel aan het slagen in zijn opzet? Je bidt geen drie maal per dag meer met vensters naar Jeruzalem. Misschien nog net gauw even voor en na het eten. Maar echt open vensters drie maal per dag: bijbellezen, Jeruzalem gedenken, bidden, bij hoevelen is het al lang geen driemaal meer per dag?? En de woestijn verdort. De woestijn van

het geestelijk leven verschaalt. De pijpleiding raakt verstopt, wordt steeds smaller. Of: is ons gebed nog nooit echt een pijpleiding geweest? Alleen maar vorm zonder inhoud. Hoeft de duivel alleen maar vormen op te ruimen en weg te drukken?

Daniel kon niet zonder. En hij denkt niet: nou, ik kan toch ook gewoon niet knielen, en niet naar de kant van Jeruzalem kijken en met mijn hart bidden. Dan merkt niemand het, en toch heb ik gebeden. En trouwens, dan kan ik op mijn functie blijven en misschien nog veel betekenen voor Gods rijk en voor mijn volk in Babel. Als ik betrapt wordt en gedood wie zal dan Gods Woord laten klinken in Babel..... Daniel ging in zijn opperzaal geheel gelijk hij voor dezen gedaan had en bad drie maal daags. Hij knielde en hij bad en deed belijdenis. Hij zal gebeden hebben als in hoofdstuk 9, in hetzelfde jaar: neig Uw oor mijn God en hoor, doe Uw ogen open en zie onze verwoestingen, en de stad die naar Uw Naam genoemd is. O HEERE hoor o HEERE vergeef, o HEERE merk op, en doe het, verdraag niet. Om Uws Zelfs wil, want Uw stad en Uw volk zijn naar Uw Naam genoemd. U ook? Voor alles wat verwoest is in het leven van uw gezin, gemeente, kerk? Pleitend op Gods verbond? Uitzierend naar Jeruzalem?

Hoe komt dat, dat Daniel het bidden niet kon laten? U weet wel dat bidden genoemd wordt: de ademhaling van het geloof. Ademhalen. Leven haalt adem, van begin tot eind. Geestelijk leven haalt adem, van begin tot eind. Het nieuwe leven dat uit God is, dat overgezet is uit de dood, dat de Heilige Geest werkt, dat nieuwe leven ademt, bidt. . Ademhalen: koolzuur uitademen, zuurstof inademen. Bidden: koolzuur uitademen: het koolzuur van zorgen, zonden, schuld, nood, ellende: uitademen, in Gods hand leggen. Zuurstof inademen : zuurstof van Gods genade, vergeving, heil, gunst. Vraag nou eens aan iemand: houd je adem eens in, zo lang mogelijk, een uur, twee uur, drie uur, dertig uur. Dat kan niet, hoe langer je je adem inhoudt hoe dringender de behoefte om te ademen wordt. Vraag iemand die het nieuwe leven kent, wedergeboren is, zijn adem in te houden, niet meer te bidden. Dat kan niet. Hoe langer het gebeurt, niet bidden, hoe onmogelijker het wordt. De Geest stuwt het eruit

Daarom blijft Daniel bidden. Kan hij het niet laten. Al zou de dood erop volgen. Want de Geest stuwt en de hemel trekt. Hoe hield Daniel het vo? Hoe houden doopouders het vol? Ouders, jongeren in Babel? Biddend. Pleitend op Gods beloften. Met zicht op Jeruzalem. Dat neer zal dalen uit de hemel.

Amen